

De Rolling Stones

© 2019 uitgeverij TDM | Keizersweg 9, 4871 LB, Etten-Leur
www.tdmentertainment.com

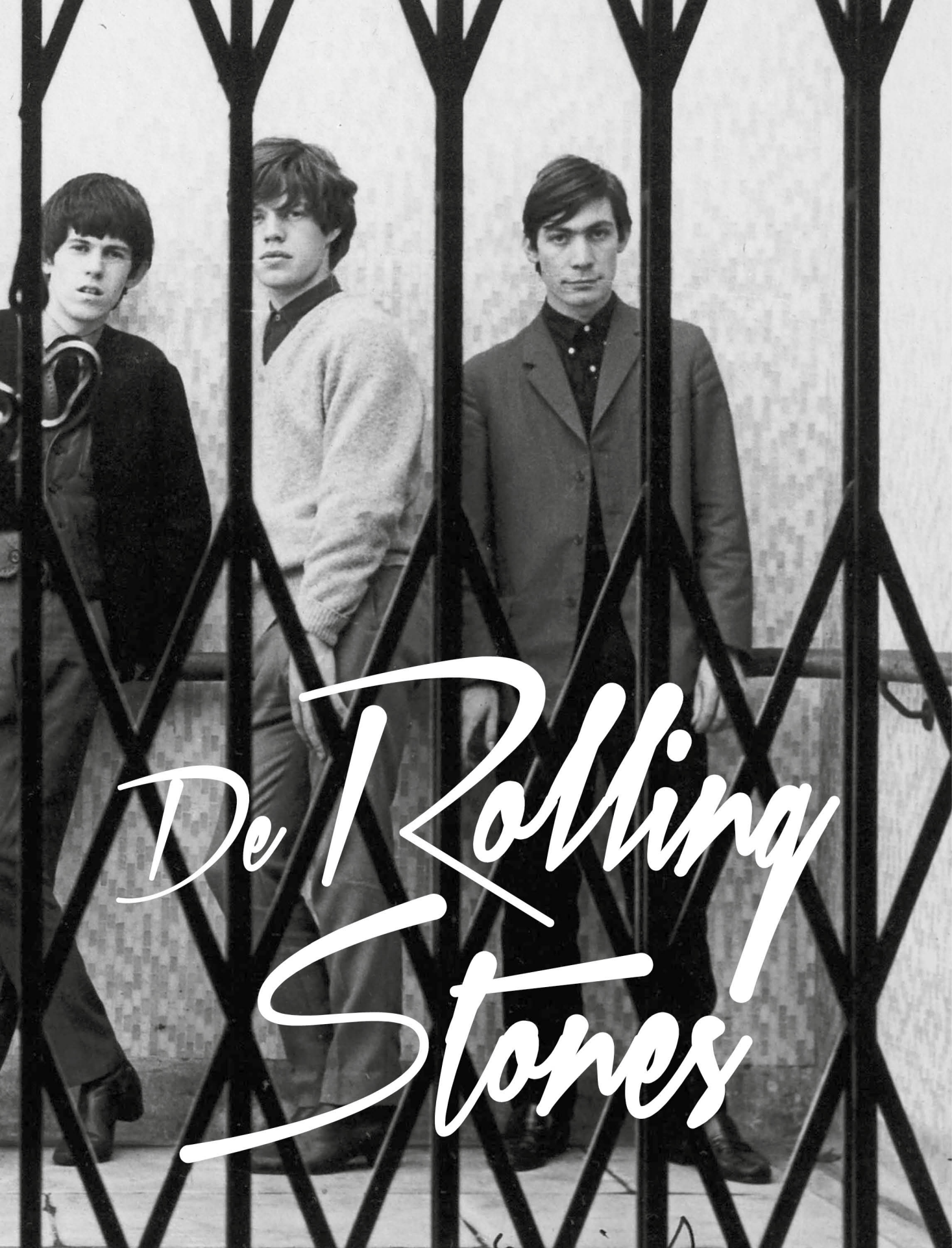
Schrijver: Mark van der Linden
Concept boek en cover: Jeffrey Roozeboom
Vormgeving binnenwerk: Dinemarie Brussaard (Deck40)
Vormgeving omslag: Bas Goverde (Deck40)

Foto's: Getty Images
Pagina: 2/3, 11, 69, 86/87, 97, 100/101, 140, 152/153, 184, 195, Redferns, Getty Images
Pagina: 6, 22, 32, 44/45, 55, Mirrorpix
Pagina: 18, 145, 200/201, Gamma Rapho
Pagina: 38/39, Universal Images Group
Pagina: 48, 72, 112, 125, 137, 159, 163, Hulton Archive
Pagina: 60, 142, 157, 179, Michael Ochs Archives
Pagina: 63, 116, 177, Archive Photos
Pagina: 105, 131, Bettmann
Pagina: 187, 190, WireImage

ISBN: 9789493001398
NUR: 661

Alle rechten voorbehouden. Niets van deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever.
Voorzover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikel 16B Auteurswet 1912 ^j het Besluit van 20 juni 1974, St.b. 351, zoals gewijzigd bij het Besluit van 23 augustus 1985, St.b. 471 en artikel 17 Auteurswet 1912, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoedingen te voldoen aan de Stichting Reprorecht (postbus 882, 1180 AW, Amstelveen). Voor het overnemen van gedeelte(n) van deze uitgave in bloemlezingen, readers, en andere compilatiewerken (artikel 16 Auteurswet 1912), dient men zich tot de uitgever te wenden.

*The Rolling
Stones*

Inhoudsopgave

7	Intro
9	Dartford playground
10	Mick Jagger
16	Band with no name
19	Platform 2
21	Keith Richards
28	Little Boy Blue and the Blue Boys
30	Brian Jones
37	Jazz Club gone Blues
42	The Verb
43	No Jones, No Stones
47	Charlie Watts
53	Bill Wyman
59	Your name, please
62	First gig
64	Start Me Up
68	Right to exist
70	Andrew Loog Oldham, The Detonator
77	Discography 1962-1965
80	Welcome to America
83	Discography 1965-1967
88	Dwarfs taking over Redlands
92	Discography 1967-1969
96	Swimming Pool
103	Greatest Rock and Roll Band in the World
104	Stones vs. Beatles
111	The End of Innocence
119	Brown Sugar
123	Prince Rupert's \$
125	Hot Lips 'n Sticky Fingers

129	Discography 1971-1972
132	Nanker Phelge en The Glimmer Twins
135	Rolling Stones Mobile Studio
136	A New Era
138	Discography 1973-1974
141	The Decline
144	Ronnie Wood
151	Mid Seventies Takeover
155	Discography 1976
156	Almost lost another guitarist
158	Some Comeback
160	Discography 1978
162	Glimmer Twist
164	Glamour Tour
165	Discography 1980-1981
167	CBS Deal and more twist
171	Discography 1983-1986
173	Ian Stewart
175	Get 'em Stones Rollin' Again
178	Discography 1989
180	Welcome to the Second Half
181	Bill Flies Away
183	Charlie Get the Final Vote
185	Heavy Entertainment Shows
188	Discography 1994-1997
192	Biggest Touring Band
196	Sales
199	Discography 2005 – 2016
203	Religión y Revolución
207	Bronnen

Intro

In de Londense straten van de jaren zestig was iets bijzonders aan de gang. De babyboomgeneratie manifesteerde zich in de Britse hoofdstad, verwierf welvaart en ontwikkelde een geheel nieuwe en vooral vrijere kijk op politiek, seks, drugs en muziek dan hun door de oorlog getekende voorouders. De dienstplicht verviel, vrijheid kwam ervoor in de plaats. De jeugd zette zich af tegen geweld, de Cubacrisis en de Vietnamoorlog, en de populariteit van de vredesbeweging, de seksuele revolutie en politiek activisme groeide met de dag.

Twiggy (Lesley Lawson), het twijgdunne, bijna jongensachtige tienermodel, werd het gezicht van de *Swinging Sixties* en de minirokjes en hotpants van Mary Quant veranderden het modebeeld in de Londense straten voorgoed.

Londen was het epicentrum van een cultuurevolutie, en muziek was dé manier om de nieuwe ideeën, opvattingen en verlangens te uiten. De stad werd een broedplaats voor honderden bandjes, die hun heil zochten in de muzikscene die aan een opmars bezig was. Op universiteiten en in clubs vonden gelijkgestemden elkaar. De *British Invasion* bracht muziekbewonderaars over de hele wereld in vervoering met pop van The Beatles, psychedelische klanken van Pink Floyd, rhythm-and-blues van The Animals en oerrock van The Who. *The London Sound* veroverde de wereld.

In het *Swinging London* van de zestiger jaren kwam nog een andere band tot wasdom. Het begon met twee knaapjes die elkaar al kenden vanaf de kleuterschool, en groeide uit tot een van de meest legendarische bands uit de muziekgeschiedenis. Een band met een uitgestoken tong naar de autoriteiten en de gebaande paden. De *nasty* tegenhanger van de keurige Beatles. De Bad Boys of Rock. De Rolling Stones.

De Rolling Stones of kortweg *de Stones* speelden voor het eerst in een Londense jazzclub in juli 1962. Aangekondigd als rock-'n-rollband met de naam *Mick Jagger and the Rollin' Stones* was dat optreden de opmaat tot een succes dat zijn weerga niet kende. Met wereldwijde hits als *(I Can't Get No) Satisfaction*, *Paint It Black*, het lichtelijk controversiële *We love you/Dandelion*, *Brown Sugar* en *Angie* werden de Stones een van de meest iconische bands uit de muziekgeschiedenis.

Nog altijd rocken de Rolling Stones erop los. In de tientallen jaren dat de band aan de muzikale top staat, produceerden de mannen al evenveel hits. Ze zijn pioniers in de rock-'n-rollmuziek; ze stonden aan de basis van de *British Invasion* en effenden in de jaren zestig het pad voor de Britse muziek uit *Swinging London* om de wereld te veroveren.

Toch was het niet alleen het patent op liedsucces dat de band de bijnaam *The Greatest Rock and Roll Band in the World* opleverde. Er was meer.

Op het gebied van uiterlijk bijvoorbeeld. De mannen van de Rolling Stones waren de eersten die de vaste saaie uitstraling van de rockbands in die tijd doorbraken. Vier kerels met hetzelfde kapsel en dezelfde *cardigans*, dat was (en is nog steeds) niet aan hen besteed. De Stones zijn rebels, schuwen een relletje op zijn tijd niet en zijn regelmatig het middelpunt van controverse. De fans smullen ervan.

In dit boek gaan we op tournee met de Rolling Stones. We stappen in de trein van Dartford naar Londen, waar de eerste contouren van de band zichtbaar worden. We leren de mensen achter de artiesten kennen. We zijn aanwezig bij de hoogtepunten uit de rijke bandgeschiedenis en we zitten op de eerste rij bij de seks-, drugs- en rock-'n-roll uitspattingen van de rocklegendes.

Dartford playground

In het Livingstone ziekenhuis in Dartford stond de wieg van twee sleutelfiguren van de Rolling Stones. Mick Jagger en Keith Richards werden allebei in 1943 in het piepkleine en volledig op giften en patiëntbijdragen draaiende ziekenhuis van Dartford geboren.

Ze groeiden op in diezelfde stad in het uiterste zuidoosten van Engeland, daar waar de Thames in de Noordzee uitmondt. Toen ze oud genoeg waren om naar school te gaan, woonde Jagger op Denver Road en Richards op een steenworp afstand op Chastilian Road. Een wandelingetje van de ene naar de andere voordeur duurde slechts drie minuten.

De twee ontmoetten elkaar voor het eerst op de lagere school. In september 1950 werden Jagger en Richards klasgenoten op *Wentworth Primary School*. Op de klassenfoto van 1951 stonden de twee toekomstige rocklegendes tussen drieëntwintig andere keurig geklede, typisch Engelse kinderen. Gedurende hun lagereschooltijd konden Mick Jagger en Keith Richards het goed met elkaar vinden. Ze werden vrienden; een vriendschap die echter geen lang leven beschoren leek te zijn.

In 1954 haalde Jagger zijn *eleven-plus*, een test die leerlingen aan het eind van de lagere school konden afleggen om al dan niet toegang te krijgen tot *grammar schools*. Deze scholen kozen hun leerlingen door middel van selectie, hadden een academische inslag en bereidden hun studenten voor op de universiteit. In datzelfde jaar verhuisde de familie Jagger naar Willington, een dorpje aan de andere kant van de snelweg. Jagger ging zoals gepland naar de *Dartford Grammar School*. Leuk detail: Op het terrein van deze school staat tegenwoordig het *Mick Jagger Centre*, waar lokale artiesten de kans krijgen in de voetsporen van hun beroemde voorganger te treden.

Richards was al eerder, in 1952, verhuisd van het huis boven de groenteman in Chastilian Road naar een gemeentewoning in Temple Hill, een soort niemandsland. Richard voelde zich er alleen. Bovendien haalde Keith zijn *eleven-plus* niet en was hij veroordeeld tot een andere school dan zijn vriend. Jagger en Richards verloren elkaar uit het oog en de vriendschap verwaterde.

Heel af en toe kwamen ze elkaar nog tegen, bijvoorbeeld toen Keith een chocolade-ijsje kocht bij Mick, die als zomerbaantje bevroren suikerspijs verkocht op de stoep van het gemeentehuis.

Mick Jagger

In 1845 werd David Jagger geboren in Morley, een dorpje onder de rook van Leeds. Vader John Jagger was kruidenier en moeder Abigail Scholes hielp hem in de zaak, waardoor er weinig tijd overbleef om de kinderen op te voeden. Uit de volkstelling van 1861 bleek dan ook dat David en zijn twee jaar oudere broer Edwin als kostgangers inwoonden bij zus Sarah. Sarah was dertien jaar ouder dan David, getrouwd en moeder van twee kinderen. David verdiende zijn geld in die dagen als pakhuisknecht, waarmee hij zijn achternaam eer aan deed: de familienaam Jagger stamt af van het woord *jag* dat pak of last betekent en een *jagger* is dus een werker, een sjouwer.

Zeven jaar na de volkstelling trouwde David met Emma Dobson. Dobson overleed een jaar na de trouwerij aan de gevolgen van tuberculose. David vond in Margaret Kitchen al snel opnieuw de liefde en trouwde met haar. De twee kregen een zoon: John Edwin Jagger. Negen dagen na de geboorte van John Edwin overleed ook Margaret. David Jagger voedde zijn zoon alleen op tot hij in 1879 voor de derde keer trouwde. Elizabeth Ingram Hodge, zijn nieuwe vrouw, had al een dochter uit een eerder huwelijk. Inmiddels werkte David als zetter in een zetterij. Met Elizabeth kreeg hij nog een zoon die ze de naam David Ernest Jagger gaven, ook wel David Jr.

Rond zijn vijftigste schoolde David zich om tot verzekeringsagent, een baan die veel beter betaalde. Het gezin verhuisde naar een dorpje ten zuiden van Sheffield.

David was vastberaden om zijn gezin, ondanks de tegenspoed die hem meermaals in zijn leven trof, alle mogelijke kansen te geven op een succesvolle toekomst. Daarom gaf hij zijn zoon David Ernest de mogelijkheid om leraar en assistent-schoolhoofd te worden door met het gezin naar het oerdegelijke Dartford te verhuizen.

Veel later zou David Ernests zoon, Basil (Joe) Fanshawe Jagger, die professe van hem erven toen hij leraar lichamelijke opvoeding op de *East Central School* in Dartford werd. Joe trouwde in 1940 met Eva Ensley Mary Scutts, een in Australië geboren Britse. Het huwelijk vond plaats op het moment dat Hitler vanaf de kust van Normandië naar de rotsen en dorpen aan de andere kant van het kanaal tuurde, met het idee ze in te nemen.

Vanwege zijn baan in het onderwijs en het vele vrijwilligerswerk dat hij deed, hoefde Joe Jagger niet in dienst. Hij werd niet uitgezonden om in Frankrijk, Nederland of aan de Britse kustlijn te vechten tegen de nazi's. Zo kon het dat in 1943, het jaar waarin de oorlog voorzichtig de kant van de geallieerden op kantelde, zijn eerste zoon werd geboren. Op 26 juli 1943 beviel Eva van Michael Philip Jagger, roepnaam Mike en (pas veel) later Mick.